

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0550 van 12 augustus 2014
in de zaak 1213/0295/A/4/0272

In zake:

1. de heer **Francis VAN EERDENBURGH**
2. mevrouw **Annie BOURGUIGNON**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Dirk LINDEMANS en Filip DE PRETER
kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer **Robin VAN CAMPEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59/5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 januari 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 4 oktober 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen van 12 mei 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een paardenstalling met bijhorende voeder- en opslagruimte.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 3140 Keerbergen, Dijlestraat 3140 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 408B en 409.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

2.

De zaak werd op de openbare terechtzitting van 24 september 2013, uitgesteld teneinde de tussenkomenende partij toe te laten tussen te komen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 april 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Karolien BULKMANS die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de tussenkomenende partij zijn gehoord.

De verzoekende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Robin VAN CAMPEN verzoekt met een aangetekende brief van 16 oktober 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 25 oktober 2013 de tussenkomenende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

De tussenkomenende partij is de aanvrager van de vergunning en is derhalve een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid VCRO.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 21 oktober 2010 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een paardenstalling met bijhorende voeder- en opslagruimte.

Op 24 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een paardenstalling en bijhorende voeder- en opslagruimte”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling verleent op 17 februari 2011 een ongunstig advies op grond van volgende overwegingen:

“ ...

Na onderzoek verleent de afdeling een ongunstig advies om de volgende redenen:

- *De aanvraag situeert zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.*
- *De aanvraag betreft het bouwen van een paardenstal (20,64m x 4,83m) voorzien van 4 boxen en voeder- en opslagruimte. Deze zal ingeplant worden naast de bestaande rijpiste ongeveer thv. de toegangsweg.*
- *Er zijn geen eigendomsgegevens van paarden toegevoegd aan het dossier.*
- *Meermaals werd ons deze aanvraag toegestuurd. Betrokkene heeft naast zijn woning een constructie opgericht waar de paarden worden gestald.*
- *Wij verwezen eveneens naar ons advies dd.19/08/2010 ref 10/08/1043stal. Zowel bemerkingen als vragen blijven integraal behouden.*

...”

Het eerder advies van 19 augustus 2010 van het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, luidt als volgt :

“ ...

- *De aanvrager woont in woonparkgebied, waar hij naast zijn private woning een ruimte heeft aangewend waar thans zijn paarden zijn gestald.*
- *Na onderzoek en een bezoek ter plaatse op 19 augustus 2010 werd vastgesteld dat de voorgestelde constructie naar omvang en opzet op een onbebouwd perceel niet kan worden aanvaard. Tevens vormt de voorgestelde inplantingsplaats geen cohesie met de bestaande bebouwing en zou op onderhavige inplantingsplaats slechts een tijdelijk schuilhok in overweging kunnen komen.*
- *Na onderzoek van de voorgelegde plannen blijkt eveneens dat de voorgestelde toestand niet overeenkomt met de toestand ter plaatse. Zo is er ten oosten van de inplantingsplaats (achter de woning van de aanvrager) een open rijpiste aangelegd, waarvan de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling er niet van op de hoogte is of deze rechtmatig is tot stand gekomen.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen weigert op 12 mei 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij op grond van volgende overwegingen:

“ ...

toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag voorziet in het bouwen van een paardenstalling met bijhorende voeder- en opslagruimte. Er zijn vier stallen voorzien met een binnenruimte van elk 14.97m² en een voederen opslagruimte van 40.00m². Het voorziene landgebouw meet 20.76m x 4.83m en wordt opgericht op betondallen van 2.00m x 2.00m, met een totale grondbezetting van 22.00m x 6.00m. De maximale dakhoogte is 3.23m. De constructie wordt opgericht met prefab-elementen, bestaande uit een stalen frame opgevuld met groene kunststof planken of met stalen stijlen. De buitenmantel wordt opgebouwd uit houten balken met tand- en groefstelsel. De dakbedekking bestaat uit geprofileerde stalen platen van groene kleur. Het geheel is eenvoudig te monteren en te demonteren. Door op deze wijze te bouwen wil de aanvrager het tijdelijke karakter van de stallen benadrukken. De aanvrager heeft zijn woonplaats op een terrein in het aanpalende woonparkgebied, gelegen aan de Dijlestraat 64, waar in de achtertuin van de woning met dokterspraktijk, niet-vergunde constructies voorkomen, die thans dienst doen als paardenstalling en berging.

De inplanting van de paardenstalling met bijhorende voeder- en opslagruimte is voorzien nabij een reeds een aangelegde rijpiste van +/- 48.00m x 16.00m. De piste werd aangelegd met zand en is afgebakend met een lage betonnen afsluiting. Rond de lage betonnen afsluiting werd een houten omheining geplaatst bestaande uit houten palen met twee dwarslatten. De piste is voorzien van verlichting, geplaatst op drie palen van +/- 6.00m hoog;

Op 15 maart 2011 werd voor het aanleggen van de paardenpiste een proces-verbaal opgesteld, met nr. LE 66.RW.203100/1 1, uit hoofde van een inbreuk op art. 6.1.1. VCRO.

Het terrein is gelegen in het agrarische gebied van de Dijlevallei, van oudsher een overstromingsgebied, met vruchtbare akkergronden, in tegenstelling tot de meer noordelijk gelegen zanderige landbouwgronden. De nog aanwezige landbouw in de vallei draagt bij tot het behoud van het open karakter en wordt afgestemd met de natuur- en waterbergingsfunctie.

Door de verspreide residentiële bebouwing van het zgn. 'bebouwd perifeer landschap' is de nog actieve landbouw in de gemeente Keerbergen in dit gebied geconcentreerd. In het ruimtelijk beleid wordt het behoud van het onbebouwd karakter van de nog onbebouwde openruimtefragmenten vooropgesteld i.f.v. het behoud van de aanwezige landbouw. De bestaande landbouwactiviteiten moeten mogelijk blijven binnen de historische structuren met respect voor de erfgoedwaarde van het gebied. Het ruimtelijk beleid is er op gericht de specifieke agrarische bebouwing te bundelen rond bestaande concentraties van agrarische bebouwing.

De vallei van de Dijle is een belangrijk ruimtelijk structurerend gebied in de regio, met zeer waardevolle natuurelementen. Het is een cultuurhistorisch en landschapsecologisch waardevol gebied. Een aantal kenmerkende landschapselementen zijn de akkers en graaslanden, de oude meanders met markante terreinovergangen, kleine bosjes, houtkanten en hagen. Vanuit het natuurbeleid moeten de nog aanwezige natuurwaarden in de vallei versterkt worden.

Vanuit het waterbeheersingsbeleid worden in de overstromingsgevoelige gebieden de landbouwfunctie en de waterbeheerfunctie zoveel mogelijk op elkaar afgestemd en wordt dit gebied gevrijwaard van verdere bebouwing, zodanig dat de waterbergingsfunctie bewaard blijft en waar nodig hersteld kan worden.

watertoets

De aanvraag is gelegen in een effectief overstromingsgevoelig gebied, tussen de Spuibek en de Dijle. Er wordt geen creatieve oplossing voorgesteld om de constructie overstromingsvrij te houden.

In overeenstemming met art. 4.3.1.§1.4° van de Vlaamse Codex kan overeenkomstig art. 8.§1 van het decreet van 18 juli 2003, betreffende het integraal waterbeleid, geen vergunning worden afgeleverd...

Conclusie:

Het bouwproject dat voorzien is om te worden ingeplant in het landschappelijk waardevol agrarische gebied van de Dijlevallei is niet bestemd voor de agrarische productiesector en is geen noodzakelijk agrarisch bedrijfsgebouw. Door zijn puur recreatief opzet en omvang zal de landbouwbestemming van het gebied in het gedrang worden gebracht. Het homogeen karakter van het betreffende gebied en de schoonheidswaarde zal geschonden worden. De landbouwontwikkeling zal worden gehinderd door de inname van economisch rendable landbouwgronden. Het ingediende voorstel is strijdig met de bestemmingsplannen en strijdig met een goede ruimtelijke ordening.

De terreinen zijn gelegen in effectief overstromingsgevoelig gebied. De aanvraag werd door het departement Duurzame Landbouwontwikkeling ongunstig geadviseerd. Voor het aanleggen van de paardenpiste werd een proces-verbaal opgesteld.

Om hoger vermelde redenen kan het college van burgemeester en schepenen voor deze aanvraag geen stedenbouwkundige vergunning afgeven.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 10 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 6 september 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Conclusie:

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- De voorliggende aanvraag tot oprichting van een paardenstalling met bijhorende voeder- en opslagruimte is niet verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening*
- De inplanting langs de bestaande rijpiste, dwars op de sterk doorgroende bebouwde percelen van het woonparkgebied, leidt tot een te diepe indringing in het nog gaaf actief landbouwgebied;*
- De stalling sluit niet alleen onvoldoende aan op bestaande landschapselementen, maar ook onvoldoende op de naastliggende huiskavel;*
- Aangezien de beoogde paardenstalling onvoldoende ruimtelijk inpast in het omliggend landschap kan de uitzonderingsmaatregel voor tijdelijke stallingen op graasweiden, overeenkomstig de omzendbrief RO/2002/01 niet toegepast worden.*

...”

Na de hoorzitting van 15 september 2011 beslist de verwerende partij dezelfde dag om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *de beoogde constructie voldoet aan de richtlijnen van de omzendbrief R0/2002/01 voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven;*
- *het gaat hier om een tijdelijke stalling voor 4 paarden met een voeder- en opslagruimte, die eenvoudig en gemakkelijk verwijderbaar is;*
- *aangezien op de huiskavel om ruimtelijke redenen geen stalling kan opgericht worden is deze tijdelijke stalling op de graasweide, aansluitend bij de woning van de aanvrager, aanvaardbaar;*
- *de voorgestelde inplanting, vlak bij de toegangsweg vanaf de Dijlestraat, op korte afstand van de bestaande rijpiste en aansluitend bij de doorgroende bebouwde percelen binnen woonpark-gebied, is bovendien ook verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening;*
- *de lage constructie afgewerkt met natuurlijke en natuurlijk ogende materialen zal opgaan in het landschap, de tijdelijke stalling zal zich inpassen in de bestaande omgeving.*

...

2.

Bij arrest van 4 juli 2012 met nummer A/2012/0269 wordt deze beslissing van 15 september 2011 vernietigd op grond van de volgende overwegingen:

“ ...

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat het gevraagde gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

(...)

Uit deze bepaling volgt dat de schoonheidswaarde van het gebied een noodzakelijk te beoordelen aspect uitmaakt voor de vergunningsverlenende overheid.

Verder blijkt uit de gegevens van het dossier dat het college oordeelde dat het gevraagde “het homogeen karakter van het betreffende gebied en de schoonheidswaarde” zal schenden, dat de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling oordeelde dat het gevraagde naar omvang en opzet op een onbebouwd perceel niet kan worden aanvaard en dat de voorgestelde inplantingsplaats geen cohesie vormt met de bestaande bebouwing en dat de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar oordeelde dat het beoogde gebouw met de paardenstallen onvoldoende ingepast is in het open actief landbouwgebied, dat de inplanting naast de rijpiste tot een te grote insnijding leidt van het waardevolle gebied, dat de stalling op geen enkele wijze aansluit op bestaande landschapselementen maar integendeel dwars staat op de strook van sterk doorgroende bebouwde percelen, dat de aanvraag ook niet voorziet in een ruimtelijke inkadering en dat landschappelijke integratie des te belangrijker is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In die omstandigheden diende het esthetisch aspect door de verwerende partij des te zorgvuldiger te worden beoordeeld.

3.

In de bestreden beslissing zelf wordt de bouwplaats als volgt beschreven:

(...)

Uit deze beschrijving blijkt dat de stalling zal worden ingeplant in een thans nog open landschapsstrook zonder bebouwing, behalve één groot landbouwbedrijf op circa 250 meter van de bouwplaats.

De overweging in het bestreden besluit dat de voorziene inplanting “vlak bij de toegangsweg vanaf de Dijlestraat, op 3.00m van de bestaande rijpiste (...) vanuit ruimtelijk standpunt aanvaardbaar” ligt, betreft geen beoordeling van de schoonheidswaarde van de omgeving. Verder is de overweging dat “met de beoogde inplanting (...) ook voldoende (wordt) aangesloten op de strook van sterk doorgroende bebouwde percelen” en dat “er hier geen sprake is van een geïsoleerde ligging in open agrarisch gebied” strijdig met de eigen beschrijving van de verwerende partij in de bestreden beslissing dat de stalling zal worden ingeplant in een thans nog open landschapsstrook zonder bebouwing, behalve één groot landbouwbedrijf op circa 250 meter van de bouwplaats. Tenslotte is de enkele overweging dat het gevraagde een beperkte hoogte heeft en afgewerkt zal worden “met natuurlijke en natuurlijk ogende materialen (hout, groene kunststoffen planken en groene geprofileerde staalplaten” en daardoor niet zal opvallen in het landschap maar erin opgaan, in het licht van de aan de bestreden beslissing voorafgegane beoordelingen van het gevraagde, geen afdoende motief inzake de schoonheidswaarde van het landschap.

De conclusie is dat uit de bestreden beslissing geen zorgvuldige beoordeling blijkt van de verenigbaarheid van het gevraagde met de schoonheidswaarde van het landschap.

Het middel is in die mate gegrond.

...

3.

Na het vermeld arrest wordt het dossier hernomen met een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, die in zijn verslag van 7 september 2012 zijn eerder advies herneemt en adviseert om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 2 oktober 2012 beslist de verwerende partij op 4 oktober 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.6 Beoordeling

a) Het betrokken goed is gelegen binnen een overstromingsgevoelig gebied volgens de kaarten, opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets. Gezien de ligging in deze zone kan algemeen gesteld worden dat het innemen van ruimte ten koste van het waterbergend vermogen van de plaats een schadelijk effect kan hebben voor het plaatselijke watersysteem, en bovendien ook de veiligheid van de constructies niet gewaarborgd kan worden. De beoogde constructie in dit geval, een stalling voor paarden, heeft evenwel een eerder lage bouwwaarde en is niet bestemd voor bewoning. In die zin is er geen schade door inname van ruimte voor infiltratie te verwachten, noch dienen bijzondere inspanningen voor de beveiliging van het gebouw vooropgesteld te worden. Daarnaast voorziet de aanvraag in voorzieningen voor de opvang en recuperatie van het hemelwater. Er is geopteerd om geen hemelwaterput op het betrokken perceel te plaatsen, rekening houdend met de hoge grondwaterstand. Daarom zou liet opgevangen hemelwater via een pompput overgepompt worden naar de

8 aan elkaar gekoppelde hemelwaterputten die aanwezig zijn op de huiskavel, om van daaruit met behulp van een drukpomp het hemelwater te verdelen naar verschillende aftappunten, onder andere ook naar de stallingen. Hiermee beantwoordt de aanvraag aan de geldende verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater.

b) Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Artikelen 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht:

(...)

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

c) Aangezien de aanvraag geen betrekking heeft op beroepslandbouwactiviteit moet gekeken worden naar de omzendbrief R0/2002/01. Deze omzendbrief geeft immers een richtkader voor de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

d) De voorgestelde constructie voldoet aan de kenmerken van een tijdelijke stalling zoals gedefinieerd in deze omzendbrief. Het gaat hier inderdaad om een omsloten en overdekte ruimte, een houten gebouw dat dient tot verblijf van weidedieren en niet tot verblijf van mensen. Een stalling mag ook voorzien worden van een voeder- en een materiaalberging. Voor een stalling niet een tijdelijk karakter wordt bijkomend gesteld dat de tijdelijke stalling door haar constructiewijze een vergelijkbaar beschermingsniveau geeft aan de dieren als de permanente stalling, maar in tegenstelling tot deze laatste wordt ze, zoals een schuilhok, gebouwd uit eenvoudige en gemakkelijk verwijderbare materialen, en dient ze na stopzetting van het gebruik volledig verwijderd te worden. De voorgestelde constructiewijze maakt dat de gevraagde stalling eenvoudig en gemakkelijk te demonteren is, zonder extra hulpmiddelen. De beoogde paardenstalling kan dus als een tijdelijke stalling beschouwd worden.

e) Daarnaast bevat het dossier wel degelijk de bewijzen van 4 paarden en graasweiden met een totale oppervlakte van $\pm 98a$ 50ca. De voorgestelde afmetingen van de stallen en de voederberging voldoen eveneens aan de richtinggevende cijfers gehanteerd in de omzendbrief. Ook de oppervlakte van de omliggende graasweide valt ruim binnen de richtnorm van 10a à 25a per dier.

f) Als essentieel uitgangspunt bij het zoeken naar een geschikte inplanting voor een stalling voor weidedieren wordt in deze omzendbrief gesteld dat stallingen, anders dan schuilhokken op geïsoleerde weiden, in principe dienen opgericht te worden bij de woning van de aanvrager. Er wordt aan toegevoegd dat hij woningen in lintvormig woongebied of in agrarisch gebied de stalling in principe dient opgericht te worden binnen de huiskavel en een fysische eenheid dient te vormen met de woning of op korte afstand ervan te worden opgericht. Enkel waar de stalling om ruimtelijke of om milieuhygiënische redenen onmogelijk kan voorzien worden bij de woning van de aanvrager, kan de oprichting van een tijdelijke stalling op een weide, los van de woning van de aanvrager, toegestaan worden. Hierbij wordt aan toegevoegd dat deze uitzonderingsmaatregel voor tijdelijke stallingen enkel kan mits voldaan is aan de principes van ruimtelijke inpasbaarheid en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht van het gebied. Er dient gezocht te worden naar een passende

inplantingsplaats, aansluitend bij wegenis, bestaande landschapselementen, zoals bomenrijen, beboste percelen. enz. Er wordt ook algemeen gesteld dat de goede ruimtelijke ordening door de gevraagde stalling niet geschaad mag worden.

g) In het voorliggend geval wordt de stalling ingeplant op een weiland net naast de huiskavel. Op de huiskavel stond vroeger een niet-vergunde stalling, dit gebouw is ondertussen afgebroken. Daarnaast werd op 17 februari 2011 door de deputatie een wijziging van de verkavelingsvergunning goedgekeurd waarbij 2 kavels, waarvan de ene met de woning en de andere met de stalling, werden samengevoegd tot 1 grote kavel (dossiernummer 2010681). Hierbij werd ook de oprichting van een bijgebouw van max. 60m² in de tuin toegelaten, dienstig als berging en/of hobbyruimte, met uitsluiting van paardenstallen en garages/carports. De uitsluiting van de bestemming van paardenstallen was door de aanvrager zelf opgenomen in de voorgestelde aanvullende stedenbouwkundige voorschriften voor de ééngevormde kavel. Op de huiskavel kan met andere woorden geen nieuwe stalling opgericht worden.

h) De voorziene inplanting vlak bij de toegangsweg vanaf de Dijlestraat, op 3.00m van de bestaande rijpiste, is vanuit ruimtelijk standpunt aanvaardbaar. Vooreerst wordt er op die manier voldoende rekening gehouden met de bestaande elementen op en langs het terrein zelf, zoals de bestaande rijpiste, de Kleine Spuibek en de ligging van de toegangsweg. Daarnaast wordt er ook voldoende rekening gehouden met het omliggend landschap. Door de voorgestelde inplanting wordt liet open [karakter van het landschap zoveel als mogelijk gevrijwaard. De stalling zal immers aansluiten op de strook van sterk doorgroende bebouwde percelen binnen het woonparkgebied. De impact op de schoonheidswaarde van het omliggend landschap is beperkt, en zelfs verwaarloosbaar in vergelijking met het grote landbouwbedrijf meer oostwaarts gelegen in hetzelfde landschappelijk ;waardevol agrarisch gebied. De voorgestelde inplanting op het weiland brengt de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang.

Het betreft bovendien een lage constructie (maximumhoogte van 3.23m) die afgewerkt wordt met natuurlijke en natuurlijk ogende materialen (hout, groene kunststoffen planken en groene geprofileerde staalplaten). Om die reden alleen al zal de beoogde paardenstal op zich nauwelijks zichtbaar zijn vanuit het omliggend landschap. Indien er bovendien op het betrokken terrein een gepaste groenaanplanting zou voorzien worden, dan zal de tijdelijke stalling zeker niet opvallen in het landschap maar er volledig in opgaan. Hierbij wordt gedacht aan enkele solitaire hoogstambomen, naar analogie met de reeds aanwezige losstaande bomen op nabijgelegen percelen in het agrarisch landschap. De aanplanting van een aantal hoogstambomen op het betrokken perceel en rond de beoogde stalling kan als voorwaarde bij de vergunning opgelegd worden.

Uit de voorgaande beschouwingen blijkt dat het voorliggend ontwerp tot oprichting van een paardenstalling op het betrokken goed verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De uitzonderingsmaatregel voor tijdelijke stallingen op geïsoleerde weiden zoals beschreven in de omzendbrief R0/2002/01, kan hier dan ook niet toegepast worden. Naast de groene inkleding op het perceel zal ook het tijdelijk karakter ervan als voorwaarden bij de vergunning opgelegd worden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de beoogde constructie voldoet aan de richtlijnen van de omzendbrief R0/2002/01 voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen*

betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven:

- *het gaat hier om een tijdelijke stalling voor 4 paarden met een voeder- en opslagruimte, die eenvoudig en gemakkelijk verwijderbaar is;*
- *aangezien op de huiskavel om ruimtelijke redenen geen stalling kan opgericht worden is deze tijdelijke stalling op de graasweide, aansluitend bij de woning van de aanvrager, aanvaardbaar;*
- *de voorgestelde inplanting, vlak bij de toegangsweg vanaf de Dijlestraat, op korte afstand van de bestaande rijpiste en aansluitend bij de doorgroende bebouwde percelen binnen woonparkgebied, is bovendien ook verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening;*
- *de lage constructie afgewerkt met natuurlijke en natuurlijk ogende materialen zal opgaan in het landschap, de tijdelijke stalling zal zich inpassen in de bestaande omgeving;*
- *de impact op de schoonheidswaarde van het omliggend landschap is beperkt.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partijen zijn belanghebbende derden voor wie de vervaltermijn van 45 dagen ingaat de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

De verzoekende partijen leggen een attest van aanplakking voor dat vermeldt dat een mededeling van de bestreden beslissing werd aangeplakt vanaf 24 november 2012.

Het beroep van de verzoekende partijen, ingesteld met een aangetekende brief van 7 januari 2013, tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen dat zij eigenaars en bewoners zijn van een woning die gelegen is naast het bouwperceel, dat zij vanaf de achterzijde van hun perceel zicht hebben op de stalgebouwen en dat deze gebouwen storend zijn voor het zicht op het achtergelegen gebied dat bestemd is als landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoekers duiden in het beroepsschrift niet aan op grond van welke bepaling van de VCRO zij huidige procedure instellen.

Onder de hoofding 'Ontvankelijkheid van het beroep' valt te lezen dat verzoekers eigenaars en bewoners zijn van "een woning die gelegen is op een stuk grond dat slechts door een beek gescheiden is van het perceel waarop de bewuste stalling werd opgericht", en verder dat zij vanaf de achterzijde van hun perceel "een rechtstreeks uitzicht" zouden hebben op de bouwplaats.

Vermoedelijk, hoewel het niet de taak is van de verwerende partij om het belang van verzoekers te omschrijven doch dit wel degelijk uit het verzoekschrift zelf dient te blijken, steunen verzoekers zich op artikel 4.8.11.§1.3° VCRO, luidens welke bepaling beroep kan worden ingesteld bij uw Raad door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing.

Welnu, buiten de vermelding zoals hiervoor geciteerd, worden door verzoekers geen enkel nadeel aangehaald dat zij zouden kunnen ondervinden ingevolge de oprichting van de tijdelijke stalling onder de voorwaarden zoals opgelegd door het vergunningsbesluit d.d. 04 oktober 2012.

Uit de uiteenzetting van verzoekers blijkt niet dat zij beschikken over het rechtens vereiste belang; immers, de verzoekende partijen dienen het bestaan van de voorgehouden hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk te maken en de aard en de omvang ervan voldoende concreet te omschrijven en dient tegelijk aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de stedenbouwkundige vergunning en de hinder of nadelen die zij voorhouden te ondervinden of te zullen ondervinden; het loutere nabuurschap op zich of het loutere feit dat zij vanaf de achterzijde van hun eigendom een zicht zouden hebben op het bouwperceel, kan niet zonder meer volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Verzoekers voeren immers geen enkele concrete hinder of nadeel aan, zoals vermindering van licht, lucht en bezonning, verkeershinder, rechtstreekse inzichten of vermindering van privacy of verkeersdrukte of welke aantasting van de levenskwaliteit dan ook.

De verzoekende partijen kunnen uiteraard geen actio popularis voeren.

Het feit dat verzoekers een ontvankelijk beroep hebben kunnen instellen bij de verwerende partij als orgaan van actief bestuur, impliceert uiteraard geenszins dat verzoekers over het rechtens vereiste belang zouden beschikken om een vordering tot nietigverklaring in te dienen bij uw Raad; hiertoe dienen nu eenmaal aan de voorwaarden zoals vooropgesteld door voornoemd artikel 4.8.11. §1.3° VCRO te worden voldaan.

Waar verzoekers al zouden verwijzen naar de vordering tot nietigverklaring die zij hebben ingeleid tegen het besluit van 05 juli 2012 van de deputatie van Vlaams-Brabant waarbij de aangelegde rijpiste voor paarden wordt vergund (procedure gekend ter griffie van uw Raad onder referte 1213/0001/A/4/0115) dient vooreerst gesteld dat dit een andere procedure betreft, doch verder dat ook in die procedure de ontvankelijkheid van het beroep wordt betwist ingevolge het gebrek aan het rechtens vereiste belang.

...

De tussenkomende partij stelt:

“...

Vooreerst is de aanvraag volgens het Gewestplan Leuven gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de aanvraag nadelen met zich zou brengen, die onevenredig zijn ten opzichte van deze bestemming.

Er is een dikke groenbuffer gelegen tussen de woonkavel van verzoekende partijen en de stalling, zodat elke hinder uitgesloten is. Dit blijkt duidelijk uit de hierna volgende luchtfoto: (...)

De verzoekers maken het bestaan van een visuele hinder dus niet aannemelijk, temeer daar is aangetoond dat zij geenszins een rechtstreeks uitzicht hebben op de stalling, die dus "hun uitzicht" niet kan verstoren.

*Meer nog: verzoekers hebben een gerechtelijke dan wel buitengerechtelijke bekentenis afgelegd, zonder enig voorbehoud, dat zij geen zicht hebben op de betrokken stalling. In hun voor het Hof van Beroep te Brussel (in het kader van een burgerlijke procedure) neergelegde conclusie, hebben verzoekende partijen gerechtelijk dan wel buitengerechtelijk bekend (**STUK 11, p. 5**): (...)*

Een vrijwillige erkenning door de verzoekende partijen van een rechtsfeit maakt een gerechtelijke dan wel buitengerechtelijke betekenis uit. Bovendien is het onmiskenbaar dat de verzoekende partijen erkend hebben geen hinder te ondervinden van de stalling die op grond van de bestreden beslissing werd vergund (...).

Bovendien wordt hieronder een foto gevoegd ter hoogte van de scheiding. Hieruit blijkt dat er een op de draadconstructie reeds lang een ondoorzichtig windscherm is gemonteerd, waardoor er a fortiori onmogelijk een zicht kan zijn door verzoekende partijen op de betrokken stalling, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft: (...)

De foto's die verzoekende partijen zelf naar voor brengen zijn dus ruimschoots achterhaald en hebben geen betrekking op de actuele situatie, die hierboven wordt weergegeven. Bovendien wordt in de bestreden beslissing als voorwaarde opgelegd dat de tijdelijk stalling na stopzetting van het gebruik volledig verwijderd dient te worden en dat op het betrokken perceel 7 hoogstambomen dienen te worden aangeplant (wilgen, essen of veldesdoorn), meer concreet 2 bomen gebundeld ter hoogte van de noordhoek van de stalling, 3 bomen gebundeld ter hoogte van de zuidhoek van de stalling en 2 bomen vrijstaan en verspreid in het gedeelte van het weiland ten zuiden van de rijpiste. De bestreden beslissing stelt vast dat de stalling een lage constructie betreft (max. hoogte van 3m23) die afgewerkt wordt met natuurlijke en natuurlijk ogende materialen (hout, groene kunststoffen planken en groene geprofileerde staalplaten). De bestreden beslissing stelt vast dat om die reden alleen al de beoogde paardenstal nauwelijks zichtbaar zal zijn vanuit het omliggende landschap. De bestreden beslissing stelt verder dat door het opleggen van de groenaanplanting als voorwaarde, de tijdelijke stalling zeker niet zal opvallen in het landschap maar er volledig in zal opgaan.

Nergens in het verzoekschrift wordt uiteengezet noch aangetoond hoe verzoekende partijen, temeer gelet op deze voorwaarden en voormelde (gerechtelijk dan wel buitengerechtelijk erkende feiten), nog enige hinder of nadelen kunnen aannemelijk maken. Het gaat ook geenszins om een onaangetast agrarisch gebied.

Op een naburig perceel bevindt zich een grootschalig landbouwbedrijf bestaande uit verschillende grote landbouwbedrijfsgebouwen met bijhorend woonhuis (...)

Het is aldus duidelijk dat het agrarisch gebied reeds is aangetast (zie tevens verder) door het bestaan van een groot landbouwbedrijf. De impact van dit grootschalig landbouwbedrijf (Dijlestraat nr. 42) uiteraard exponentieel groter dan de gevraagde

stalling. Bovendien is er ten noorden van het agrarisch gebied een woongebied, bestaande uit residentiële eengezinswoningen langs de zijde van de Dijlestraat.

Inderdaad gaat het geenszins om een geïsoleerde ligging midden in een open agrarisch gebied, gelet op de optimale aansluiting bij de bouwkael, de geringe hoogte en oppervlakte van de stalling en de aansluiting bij de rijpiste en aanhorigheden ter plaatse. Daarenboven wordt qua inplanting maximaal aangesloten op een strook van sterk doorgroende bebouwde percelen binnen het woonparkgebied en verder liggende agrarische bedrijvigheid. Ook om die reden is er geen aantasting van de plaatselijke landschapswaarden. Voorbeelden van dergelijke doorgroende percelen in de onmiddellijke en ruimere omgeving van het bouwperceel, zijn de bebouwde percelen in de Dijlestraat.

(...)

Hierdoor blijkt dat door het plaatsen van de stalling er geen impact komt op de schoonheidswaarde van het gebied.

De omvang van de constructie en de impact op het landschap is des te meer aanvaardbaar, gelet op het feit dat in de omgeving van het bouwperceel een grootschalig landbouwbedrijf vergund werd, dat het landschap kenmerkt en dat ook doet besluiten dat er geen sprake is van een onaangestast en volledig open landschap, achter de doorgroende bouwpercelen in de Dijlestraat.

Het verzoekschrift is dan ook onontvankelijk, nu verzoekende partijen niet de minste hinder aannemelijk kunnen maken en alleszins geen belang hebben bij de vordering.

...

De verzoekende partijen dupliceren:

“...

Ontvankelijkheid van het beroep

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partijen niet zouden aangeven op grond van welke bepaling zijn de procedure instellen. Bovendien zouden de verzoekende partijen niet aangeven welk nadeel zij ondervinden, en zouden zij in elk geval geen nadeel aannemelijk maken.

Artikel 11 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 verplicht de verzoekende partij om melding te maken van haar naam, hoedanigheid, , woonplaats en gekozen woonplaats, en een omschrijving te geven van haar belang.

Dit artikel verplicht niet om uitdrukkelijk te vermelden onder welke bepalingen van artikel 4.8.11., §1 VCRO het belang kan worden ingepast. Overigens staat op het overtreden van dit artikel geen sanctie.

Voor zover als nodig kan bevestigd worden dat de verzoekende partijen belanghebbenden zijn in de zin van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO, met name: “natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing”.

Dat zij natuurlijke personen zijn die rechtstreeks hinder of nadelen kunnen ondervinden staat overigens met zoveel woorden vermeld in het verzoekschrift.

De verzoekende partijen hebben in het verzoekschrift duidelijk hun belang omschreven. Zij hebben het volgende gesteld:

(...)

Deze toelichting is gegeven in een afzonderlijk onderdeel van het verzoekschrift, met de titel "ontvankelijkheid van het beroep". Dit beroep is voorafgegaan door een titel "in feite", waarin de woning van de verzoekende partijen is gesitueerd ten aanzien van het terrein waarop de stal wordt ingeplant. Het uitzicht is verder verduidelijkt aan de hand van foto's die bij het verzoek zijn gevoegd.

De verwerende partij spreekt het verlies aan uitzicht niet tegen. Dit verlies aan uitzicht volstaat om als belanghebbende te worden aangemerkt.

De tussenkomenende partij daarentegen spreekt wél tegen dat er sprake zou zijn van een verlies aan uitzicht.

Zij wijst op een verklaring die in het kader van een gerechtelijke procedure is gemaakt, en waarin de verzoekende partijen zouden hebben verklaard geen uitzicht te hebben.

Zij voegt verder een foto bij waaruit zou blijken dat er geen uitzicht mogelijk is.

De tussenkomenende partij vergist zich evenwel.

De bewuste burgerlijke procedure is ingesteld tegen de heer Dirk VAN CAMPEN, de vader van de heer Robin VAN CAMPEN, de huidige tussenkomenende partij. In die procedure vragen de verzoekende partijen de afbraak van een paardenstal die net naast hun woning was opgericht en het verwijderen van de rijpiste die achter hun woning was aangelegd. De bewuste stal is degene waarnaar verwezen werd in het randnummer 6 van het verzoekschrift.

Hangende die burgerlijke procedure heeft de heer Robin VAN CAMPEN een vergunning aangevraagd voor een stal in het achterliggende agrarisch gebied, ter vervangen van de stal die naast de woning van de verzoekende partijen was opgericht.

De stal die naast de woning van de verzoekende partijen was opgericht lag pal in het gezichtsveld van hun woning, en was dominant aanwezig in hun tuin. In die zin lag de nieuwe stal in het achterliggende agrarisch gebied "buiten het zicht". De ongemakken die hieruit voortvloeiden waren inderdaad kleiner dan de ongemakken die waren verbonden aan de stal naast de woning was gelegen.

Ze hebben dan ook in een conclusie voor het Hof van Beroep verklaard dat ze met de stal in het agrarisch gebied "konden leven". Dit duidt op een gedogen, maar niet op het verzaken aan om het even wat.

Nadien hebben de verzoekende partijen moeten vaststellen dat de stal werd aangegrepen om ook een verantwoording te bieden voor de rijpiste die achter de woning is opgericht, en waarmee de verzoekende partijen niet konden leven. Zij kunnen de aanwezigheid van de stallen dan ook niet meer gedogen.

Uit de foto's die de verzoekende partijen bij het verzoek hebben gevoegd, en die genomen zijn vanaf het perceel van de verzoekende partijen (met name achteraan hun tuin), blijkt afdoende dat er vanaf die plaats een uitzicht is op de stal. Voor die stal bevindt zich nog de rijpiste, maar die maakt het voorwerp uit van een afzonderlijke procedure.

Zonder die constructies zouden de verzoekende partijen vanaf de achterzijde van het perceel een bijzonder mooi en weids uitzicht hebben op een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De vergunde constructies doorbreken dit uitzicht, en leiden dan ook tot stedenbouwkundige hinder en nadelen.

Sinds het nemen van die foto heeft de tussenkomende partij, of zijn vader, op de gezamenlijke perceelsgrens zonder vergunning een windscherm aangebracht op een draadafsluiting. Het is dat scherm dat te zien is op de foto die de tussenkomende partij blijkbaar, zonder toestemming van de verzoekende partijen, heeft gemaakt vanaf het perceel van de verzoekende partijen. Die wederrechtelijke constructie ontnemt een deel van het uitzicht op de vergunde constructies, maar dit betekent niet dat de hinder weggenomen is. De hinder zal pas verdwijnen bij het verwijderen van alle wederrechtelijke constructies, inclusief dit scherm.

Hoe dan ook blijft het uitzicht bestaan. De verzoekende partijen voegen terzake bijkomende foto's toe.

...

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Het betoog van de verzoekende partijen overtuigt. De verzoekende partijen maken door de uiteenzettingen in het verzoekschrift en de erbij gevoegde foto's voldoende aannemelijk een zicht te kunnen hebben op het aangevraagde, ongeacht de uiteenzettingen van de verzoekende partijen in de burgerlijke procedure waar de tussenkomende partij naar verwijst. Deze uiteenzettingen kunnen niet als een gerechtelijke bekentenis beschouwd worden. Een verklaring die niet voor een rechter wordt afgelegd of is gedaan in een andere zaak dan die waarover de rechter uitspraak moet doen, is immers geen gerechtelijke bekentenis.

C. Verzaking - rechtsverwerking

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt op:

“ ...

In casu moet worden vastgesteld dat de Deputatie op 15 september 2011 - na beroep van tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van 12 mei 2011 van het College - reeds een stedenbouwkundige vergunning verleende voor het gevraagde.

Verzoekende partijen hebben tegen dit Deputatiebesluit geen annulatieberoep aangetekend bij Uw Raad.

Weliswaar had de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar wel annulatieberoep aangetekend, waarbij kan worden opgemerkt dat de GSA erkende dat de aanvraag diende te worden getoetst aan Omzendbrief R0/2002/01 en waarbij de GSA de toepasbaarheid of wettigheid van deze Omzendbrief op generlei wijze in vraag stelde.

In het vernietigingsarrest van 4 juli 2012 wordt vastgesteld dat in de vernietigde beslissing geen zorgvuldige beoordeling zou zijn gemaakt van de verenigbaarheid van de aanvraag met de schoonheidswaarde van het landschap.

*In het kader van de procedure in rechtsherstel, heeft tussenkomende partij een aanvullende nota van 24 augustus 2012 (**STUK 2**) en een "nota na verslag Provinciale Stedenbouwkundige Ambtenaar" (**STUK 3**) aan de Deputatie overgemaakt, waarin werd aangetoond dat boven gaande overwegingen in het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen er niet aan in de weg staan dat opnieuw een stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend, nu door tussenkomende partij aangetoond werd dat het gevraagde verenigbaar is met de schoonheidswaarde van het landschap.*

De Deputatie heeft vervolgens op 4 oktober 2012 een nieuwe vergunningsbeslissing genomen, waarin een zorgvuldige beoordeling van de verenigbaarheid met de schoonheidswaarde van het landschap wordt gemaakt.

Thans dient te worden vastgesteld dat:

- de verzoekende partijen tegen het besluit van 15 september 2011 geen annulatieberoep had ingesteld bij Uw Raad, maar thans wel een annulatieberoep instellen tegen het Deputatiebesluit van 4 oktober 2012, welke beslissing nochtans niet meer nadelig zou kunnen zijn dan de beslissing van 15 september 2011;*
- de verzoekende partij thans een argument opwerpen - met name een onverenigbaarheid met de bestemmingsvoorschriften van "agrarisch gebied" en de onwettigheid van de Omzendbrief R0/2002/01, zonder dat dit argument in het vorige annulatieberoep van de GSA werd opgeworpen.*

Art. 4.8.11, in fine VCRO bepaalt: (...)

Deze bepaling schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in de mate een belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande beroep bij de Raad voor vergunningsbetwistingen, toch niet zou worden geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden ten een nadien op grond van een arrest van de Raad genomen herstelbeslissing.

Of nu geen beroep werd ingesteld tegen het Collegebesluit dan wel tegen het Deputatiebesluit in beroep, mag geen criterium zijn voor een onderscheiden behandeling, mag geen criterium zijn, omdat hierdoor een discriminatie ontstaat tussen beide vergelijkbare gevallen.

Er bestaat geen objectieve en pertinente reden voor deze verschillende behandeling. Nochtans blijkt dat deze behandeling tot onevenredig zware verschillen leidt, zoals in casu, waar door het gegeven dat de verzoekende partij niet worden geacht te hebben verzaakt aan de mogelijkheid om een annulatieberoep in te stellen, zij thans wel degelijk een dergelijk beroep kunnen instellen én een ander argument aanvoeren dan vervat was in het annulatieberoep van de GSA. Het spreekt voor zich dat hierdoor een onevenredig nadeel ontstaat in hoofde van tussenkomende en verwerende partij, nu verwerende partij door het gegeven dat de verzoekende partijen geen annulatieberoep hadden ingesteld tegen het Deputatiebesluit van 15 september 2011, uiteraard ook geen kennis kon

hebben van deze argumentatie en haar aldus ook werd verhinderd in voorkomend geval rekening te houden met dergelijke argumentatie.

Er is sprake van een schending van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel indien vergelijkbare categorieën van personen onevenredig ongelijk worden behandeld zonder dat hier een redelijke, pertinente en objectieve reden voor is.

De vergelijkbare categorieën van personen in casu zijn de vergunninghouders die enerzijds – indien een beroep tegen een in eerste aanleg verleende vergunning niet werd ingesteld - de verzaking aan het recht om zich tot de Raad te wenden kunnen aanvoeren en die anderzijds - indien een beroep tegen een door de Deputatie in beroep verleende vergunning niet werd ingesteld niet werd ingesteld – de verzaking niet kunnen opwerpen. Deze ongelijke behandeling is bovendien disproportioneel nadelig, aangezien, zoals aangetoond in casu.

Tevens is hier geen objectief criterium voor, aangezien het loutere gegeven dat in casu geen beroep werd ingediend tegen het Deputatiebesluit, waar art. 4.8.11, in fine VCRO enkel de verzaking koppelt aan het gegeven dat geen beroep werd ingediend tegen een Collegebeslissing, geen redelijke, objectieve en pertinente verantwoording is voor deze ongelijke behandeling. Bijgevolg verzoekt tussenkomende partij Uw Raad om volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Grondwettelijk Hof: (...)

Minstens is er sprake van rechtsverwerking, nu de verzoekende partijen tegen het besluit van 15 september 2011 geen annulatieberoep hadden ingesteld bij Uw Raad, maar thans wel een annulatieberoep instellen tegen het Deputatiebesluit van 4 oktober 2012, welke beslissing nochtans niet meer nadelig zou kunnen zijn dan de beslissing van 15 september 2011. Daarbij komt dat de verzoekende partij thans een argument opwerpen - met name een onverenigbaarheid met de bestemmingsvoorschriften van "agrarisch gebied" en de onwettigheid van de Omzendbrief R0/2002/01, zonder dat dit argument in het vorige annulatieberoep van de GSA werd opgeworpen.

Er is geen reden waarom verzoekende partijen niet tijdig het Deputatiebesluit van 15 september 2011 hadden kunnen aanvechten met een annulatieberoep en er is evenmin een reden waarom verzoekende partijen niet het enig middel dat thans wordt opgeworpen, hadden kunnen opwerpen. Tussenkomende partij stelt daarbij bovendien vast dat in het enig middel bovendien het aspect waarvoor rechtsherstel werd geboden, met name de zorgvuldige beoordeling van de verenigbaarheid met de schoonheidswaarde van het landschap, is voldaan in de bestreden beslissing. Verzoekende partijen leggen zich dus als het ware neer bij het rechtsherstel.

*Bijgevolg hebben zij **hun** recht verwerkt om een annulatieberoep in te stellen voor Uw Raad, minstens hebben zij hun recht verwerkt om het enig middel op te werpen.*

Het verzoekschrift is onontvankelijk.

...

De verzoekende partijen repliceren:

“ ...

De tussenkomende partij beroept zich verder op “verzaking” en “rechtsverwerking”.

Doordat de verzoekende partijen geen beroep zouden hebben aangetekend tegen het besluit van de Deputatie van 15 november 2011 zouden zij ook geen belang hebben om, na vernietiging van die beslissing door uw Raad, de nieuwe beslissing na vernietiging aan te vechten.

De tussenkomenende partij maakt de vergelijking met artikel 4.8.11 VCRO in fine, op grond waarvan een belanghebbende geen beroep kan instellen tegen een besluit van de Deputatie indien hij zou hebben nagelaten de eerdere beslissing van het college voor de Deputatie te hebben aangevochten.

De tussenkomenende partij meent dat dit strijdig zou zijn met de grondwet.

Hierop kan simpelweg geantwoord worden dat het besluit van 15 november 2011 niet meer bestaat, en door het vernietigingsarrest van uw Raad ook geacht wordt nooit te hebben bestaan. Uit het niet indienen van een beroep tegen deze beslissing kunnen geen rechten worden afgeleid.

Hoe dan ook is er geen enkele wettelijke bepaling die in het voorliggend geval een belanghebbende het recht ontzegt zich tot de Raad te wenden.

De verzoekende partijen zien ook niet in hoe dit kan leiden tot een schending van het gelijkheidsbeginsel.

De decreetgever verwacht van wie een jurisdictioneel beroep indient, dat hij eerder, indien dit mogelijk was geweest, een administratief beroep indient bij de Deputatie. Wie niet betrokken is geweest bij het administratief beroep kan in beginsel de beslissing over het administratief beroep van anderen niet bestrijden.

Dit situatie doet zich hier niet voor. Het college van burgemeester en schepenen had de vergunning geweigerd. De verzoekende partijen konden geen administratief beroep instellen, en hadden ook geen enkele reden om dit te doen. Het administratief beroep ging uit van de tussenkomenende partij, en de huidige bestreden beslissing is het gevolg van dat administratief beroep.

Van enige verzaking is geen sprake.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen terecht dat artikel 4.8.11, § 1, tweede lid VCRO geen toepassing kan vinden in de onderliggende zaak aangezien het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen in eerste administratieve aanleg het aangevraagde heeft geweigerd en er aldus geen nadelige vergunningsbeslissing kon zijn voor de verzoekende partijen.

2.

De vernietiging van de eerdere vergunningsbeslissing van de verwerende partij van 15 november 2011 heeft tot gevolg dat deze beslissing retroactief uit de rechtsorde is verwijderd en geacht wordt nooit te hebben bestaan.

Anders dan de tussenkomenende partij voorhoudt is het niet aanvechten door de verzoekende partijen van deze beslissing, die, zoals vastgesteld, geacht wordt nooit te hebben bestaan, niet te

vergelijken met het niet aanvechten van een nadelige vergunningsbeslissing door middel van een daartoe openstaand georganiseerd administratief beroep.

Er zijn aldus geen redenen om de door de tussenkomende partij gesuggereerde prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Anderzijds bestaat er geen bepaling die de verzoekende partijen zouden beletten om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing omwille van het niet aanvechten van een eerdere, inmiddels vernietigde vergunningsbeslissing.

3.

De exceptie van de tussenkomende partij kan niet aangenomen worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

In het enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het gewestplan Leuven, van de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 houdende de inrichting van de gewestplannen en de ontwerp-gewestplannen en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

De aanvraag heeft betrekking op een perceel dat gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Luidens artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen zijn de agrarische gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen -opgenomen in de bij het gewestplan horende stedenbouwkundige voorschriften- mogen ze enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgellegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

Elke vergunningsaanvraag dient te worden getoetst aan deze bindende en verordenende gewestplanvoorschriften. Dit tenzij gebruik kan worden gemaakt van een wettelijke bepaling die het mogelijk maakt om af te wijken van het gewestplan.

In de bestreden beslissing wordt geen dergelijke afwijkingsbepaling ingeroepen. Aangezien een beroep op een dergelijke afwijkingsbepaling het voorwerp had moeten uitmaken van een formele motivering, dient niet te worden nagegaan of er een dergelijke afwijkingsbepaling kan worden ingeroepen.

De Deputatie stelt in de motivering uitdrukkelijk wat volgt:

(...)

De Deputatie stelt dus niet dat de aanvraag zou kaderen in een agrarische bestemming van “paardenhouderij”. Ze onderzoekt ook niet of dit het geval is, laat staan dat zij dit motiveert.

De Deputatie levert de vergunning dus niet af omdat het zou gaan om een rijpiste die hoort bij een agrarisch bedrijf. Minstens motiveert ze haar oordeel op dit punt niet.

De Deputatie is van mening dat de vergunning kan worden verleend omdat toepassing kan worden gemaakt van omzendbrief RO/2002/01.

Deze omzendbrief bevat "richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven".

Op grond van deze omzendbrief kan een overheid evenwel niet toelaten om af te wijken van het bindend en verordenend karakter van het gewestplan. In zoverre deze omzendbrief zou beogen dit wel mogelijk te maken, is de omzendbrief zelf verordenend, en is deze onwettig, omdat hij in strijd komt met hogere rechtsnormen. De omzendbrief gaat immers enkel uit van de minister, en staat dus in de hiërarchie der normen lager dan het KB van 28 december 1972 en het gewestplan. Daarnaast geeft geen enkele wettelijke of decretale bepaling de Vlaamse Regering de bevoegdheid om richtlijnen te formuleren onder de welke kan worden afgeweken van het gewestplan bij de beoordeling van een aanvraag voor het bouwen van stallingen voor weidedieren. En als de Vlaamse Regering die bevoegdheid niet heeft, kan deze ook niet worden gedelegeerd aan de minister. Van enige delegatie is overigens geen sprake. Bovendien is het ontwerp van omzendbrief niet onderworpen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State (artikel 3 van de Gecoördineerde wetten op de Raad van State). Tot slot is het niet mogelijk om de voorschriften van het gewestplan te wijzigen zonder de procedures te volgen die voor het wijzigen van het gewestplan waren bepaald. Dit waren, tot 1 mei 2000, de artikelen 9 tot 11 van het stedenbouwdecreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996). Luidens artikel 186 van het decreet van 18 mei 1999 mochten procedures tot gewestplanwijziging die liepen op 1 mei 2000 nog worden voorgezet overeenkomstig deze artikelen. Nieuwe procedures konden evenwel niet worden opgestart.

Deze omzendbrief is bijgevolg onwettig, en moet met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing worden gelaten.

De Deputatie verleent bijgevolg ten onrechte een vergunning voor een paardenstal.

Het middel is gegrond.

...

De verwerende partij repliceert:

"...

Verzoekers menen dat voormelde bepalingen worden geschonden om de enkele reden dat de deputatie bij het nemen van het bestreden besluit tevens verwijst naar de omzendbrief RO/2002/01 waar deze omzendbrief volgens verzoekers "onwettig (is) en met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing (moet) worden gelaten."

In de omzendbrief wordt ter zake onder meer het volgende toegelicht:

(...)

Welnu, ministeriële omzendbrieven gericht aan de vergunningverlenende overheden die richtsnoeren bevatten nopens de interpretatie en de toepassing van de bestaande wetten en verordeningen, zoals te dezen de omzendbrief RO12002/01 van 25 januari 2002 met richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op

effectieve beroepslandbouwbedrijven, hebben geen enkel verordenend karakter ongeacht of zij zijn bekendgemaakt of niet.

Hierover bestaan geen discussie. Aldus kan een overtreding van een dergelijke omzendbrief ook niet worden aangevoerd als vernietigingsgrond tegen een individuele bestuursbeslissing genomen met miskenning van de door het bestuur in het algemeen verleende interpretatie.

Nog veel minder zou de verwerende partij de omzendbrief buiten toepassing hebben moeten laten, laat staan op grond van artikel 159 Grondwet, bepaling die de verwerende partij als orgaan van actief bestuur zelfs niet vermag in te roepen daar deze bij uitsluiting wordt voorbehouden voor de hoven en rechtbanken en de rechtsprekende administratieve rechtscolleges.

Feit is echter dat de verwerende partij bij de heroverweging van het administratief beroep na tussenkomst van het arrest van 04 juli 2012 uitvoerig heeft overwogen om welke reden de aanvraag voor vergunning in aanmerking komt en inzonderheid hierbij bijzondere aandacht heeft besteed aan de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de schoonheidswaarde van het landschap.

In het beroepsschrift verwijzen verzoekers ten onrechte naar de aanleg van een rijpiste, waar zij stellen: "de deputatie levert de vergunning dus niet af omdat het zou gaan om een rijpiste die hoort bij een agrarisch bedrijf. Minstens motiveert zij haar oordeel op dit punt niet."

Dit is een discussie dewelke dient gehouden in de procedure gekend voor uw Raad onder referte 1213/0001/A/4/0115 en waarin ten andere de deputatie duidelijk motiveert om welke redenen de aanleg van een rijpiste wel degelijk verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

De voorliggende aanvraag heeft echter betrekking op de oprichting van een tijdelijke stalling voor vier paarden met een voeder- en opslagruimte, die eenvoudig en gemakkelijk verwijderbaar is.

Welnu, luidens artikel 1.1.4. VCRO is de ruimtelijke ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

Artikel 4.3.1. §1, 1°, b) VCRO voegt hieraan tot dat een vergunning dient te worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

§2., 1° van dit artikel bepaalt dat de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van onder meer het volgende beginsel: het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4.

Belangrijk hierbij is dat de VCRO in voornoemd artikel 4.3.1. tevens bepaalt dat in de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch kan afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen, waarbij echter gelijk wordt meegegeven dat die voorwaarden niet kunnen dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen.

De deputatie heeft echter te dezen kunnen vaststellen dat de aanvraag onder de opgelegde voorwaarden wel degelijk verenigbaar kan worden geacht met de goede ruimtelijke ordening en de onmiddellijke omgeving.

Welnu, vooreerst wordt vastgesteld dat het goed volgens het gewestplan Leuven gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De artikelen 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht:

(...)

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan en maakt evenmin deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Vervolgens stelt de deputatie dat er dient gekeken te worden naar de omzendbrief R012002101, los van de vraag of deze omzendbrief wel een verordenend karakter heeft, om reden dat de aanvraag geen betrekking heeft op beroepslandbouwactiviteiten.

Voormelde omzendbrief geeft een richtkader voor de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

Verder wordt in het bestreden besluit de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening op een zorgvuldige wijze beoordeeld en kan niet worden aangetoond dat de overheid geen rekening zou hebben gehouden met alle elementen van het dossier bij het nemen van de bestreden beslissing.

Integendeel, met betrekking tot de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dient te dezen te worden vastgesteld dat de deputatie bij de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond ervan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de aanvraag overeenkomstig het bij de aanvraag gevoegde plannen al dan niet verenigbaar is met de eisen van een behoorlijke ruimtelijke ordening.

Wanneer de deputatie op grond van artikel 4.7.21, 4.7.22 en 4.7.23 VCRO in beroep uitspraak doet over een aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning, treedt zij niet op als administratief rechtscollege maar als orgaan van actief bestuur; hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de haar opgelegde motiveringsverplichting, er niet toe gehouden is, zoals gesteld, al de in beroep aangevoerde argumenten te beantwoorden dan wel de argumenten van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar te weerleggen, doch het volstaat dat zij in de beslissing duidelijk aangeeft door welke, met de goede plaatselijke aanleg verbandhoudende redenen, zij is verantwoord.

Hiertoe beschikt zij, ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep, over een volheid van bevoegdheid.

Immers, luidens artikel 4.7.22, 1 VCRO in fine onderzoekt de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid; het behoort aldus tot de decretaal toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften te oordelen of de aanvraag al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede ruimtelijke ordening.

De deputatie houdt hierbij rekening niet alleen met het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, met de argumenten die naar voor werden gebracht in het kader van het beroep, doch tevens met de andere adviezen dewelke in het dossier werden gegeven; advies verlenende instanties hebben echter tot taak advies uit te brengen, niet meer of niet minder.

Hierbij dient nog opgemerkt dat ook uw Raad zijn beoordeling van de eisen van de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening niet in de plaats vermag te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. De Raad voor Vergunningsbetwistingen is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht op een voor hem aangevochten toekenning van een stedenbouwkundige vergunning bevoegd om na te gaan of de bevoegde overheid bij de toekenning van die vergunning is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de aanvraag verenigbaar is met de eisen van een behoorlijke ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg.

Welnu, in het bestreden besluit wordt hieromtrent op een deugdelijke en afdoende wijze overwogen om welke redenen de aanvraag in aanmerking komt voor een vergunning.

De PSA heeft zijn eerder advies van 06 september 2011 hernomen en komt wederom tot de conclusie dat de aanvraag niet in aanmerking komt voor vergunning om volgende redenen: (...)

Welnu, uit het bestreden besluit van 04 oktober 2012 blijkt evenwel dat de argumenten van de PSA werden overwogen, doch dat de vergunningverlenende overheid er een andere mening op na houdt met betrekking tot de toepasselijkheid in huidig dossier van artikel 4.4.11. VCRO.

De redenering dewelke wordt weerhouden is de volgende:

- *de beoogde constructie voldoet aan de richtlijnen van de omzendbrief R0/2002/01 voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven;*
- *het gaat hier om een tijdelijke stalling voor 4 paarden met een voeder- en opslagruimte, die eenvoudig en gemakkelijk verwijderbaar is;*
- *aangezien op de huiskavel om ruimtelijke redenen geen stalling kan opgericht worden is deze tijdelijke stalling op de graasweide, aansluitend bij de woning van de aanvrager, aanvaardbaar;*
- *de voorgestelde inplanting, vlak bij de toegangsweg vanaf de Dijlestraat, op korte afstand van de bestaande rijpiste en aansluitend bij de doorgroende bebouwde percelen binnen woonparkgebied, is bovendien ook verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening;*
- *de lage constructie afgewerkt met natuurlijke en natuurlijk ogende materialen zal opgaan in het landschap, de tijdelijke stalling zal zich inpassen in de bestaande omgeving.;*

- de impact op de schoonheidswaarde van het omliggende landschap is beperkt.

Dat de vergunningverlenende overheid er een andere mening vermag op na te houden dan de stedenbouwkundig ambtenaar is haar prerogatief; de decreetgever vereist hieromtrent echter dat de vergunningverlenende overheid op een deugdelijke en afdoende wijze motiveert op welke wijze zij tot haar besluit is kunnen komen, hetgeen te dezen ook op een behoorlijke wijze is gebeurd.

Feit is echter dat zowel de PSA als de verwerende partij terecht aanvaarden dat de omzendbrief R012002101 te dezen geenszins afwijkt van de bindende en verordenende bepalingen van het gewestplan Leuven, doch enkel een richtkader geeft voor de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven, waar toch wordt vastgesteld dat er wel degelijk voldoende paarden aanwezig zijn waarvoor een tijdelijke stalling dient te worden opgericht.

Daar verzoekers verder in hun enig middel niet aanduiden op welke punten de aanvraag strijdig zou zijn met de specifieke bepalingen van het toepasselijke gewestplan, dient het middel verder, zo ontvankelijk, als ongegrond te worden afgewezen.

...

De tussenkomenende partij stelt:

“..."

*Dit is een voldoende motivering, waar erop wordt gewezen dat de stalling voldoet aan de Omzendbrief R0/2002/01, dat het een tijdelijke stalling betreft voor 4 paarden (**STUK 4**), die eenvoudig en gemakkelijk verwijderbaar zijn, dat de tijdelijke stalling is voorzien op de graasweide, aansluitend op de woning, dat de inplanting verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, dat de tijdelijke stalling zich inpast in de bestaande omgeving en dat de impact op de schoonheidswaarde van het omliggend landschap beperkt is.*

Mevr. Ruth Van Campen, dochter van de aanvrager, richt als zelfstandige in bijberoep paarden af. Momenteel beheert zij de paardenfokkerij als zelfstandige in bijberoep, maar vanaf 1 januari 2014 in hoofdberoep. Zij leidt paarden op tot dressuurpaarden en richt ze af en betreft dus geenszins een "hobby" of "vrijtijdsbesteding". Het is dus duidelijk dat de stallingen kaderen in een komende opstart van een professionele paardenhouderij. Om de paarden af te richten en te tonen voor verkoop is overigens een rijpiste van 20 m x 60 m de vereiste maat.

*In bijlage is een universitair diploma gevoegd (opleiding licentiaat lichamelijke opvoeding, specialisatie training en coaching, optie dressuur), opleiding in de Vlaamse Trainersschool VTS (trainer B dressuur paardrijden), identificatie voor BTW-doeleinden (ondernemingsnummer en inlichtingen met betrekking tot de activiteit van de onderneming) (**STUK 6**). Ook kan worden verwezen naar de kwartaalbijdrage sociale zekerheid van mevr. Ruth Van Campen, facturen voor africhting van paarden en een prestatie lijst internationale wedstrijden mevr. Ruth Van Campen tussen 1998 en 2009 (**STUKKEN 8, 9 en 10**).*

*"Africhtingsactiviteiten" worden door het Vlaamse Gewest - Landbouw en Visserij als behorend tot "zuivere beroepslandbouw - paardenactiviteiten" gekwalificeerd, zodat deze activiteiten verenigbaar zijn met de agrarische bestemming (**STUK 7**).*

De heer Dirk Van Campen volgt thans de starterscursus type A" bij het Nationaal Agrarisch Centrum NAC. In het 2de semester volgt de specialisatie cursus paardenfokkerij, met stages, eindwerk en staatsexamens. Deze start waarschijnlijk in januari 2014 reeds als zelfstandige landbouwer in bijberoep. Hij verwacht kort daarna zijn installatie-attest te bekomen.

Ten overvloede onderstreept de tussenkomenende partij dat dit een handeling met beperkte impact gericht op sociaal cultureel of recreatief occasioneel medegebruik (indien hiervan dan al sprake zou zijn) bovendien hoe dan ook sowieso in alle bestemmingsgebieden kan worden vergund, conform artikel 4.4.4 VCRO. Eén en ander toont des te meer aan dat verzoekende partijen geen belang hebben bij deze procedure en bij het enig middel.

De Omzendbrief R0/2002/01 van de Minister van Ruimtelijke Ordening van 25 januari 2002, gericht aan de Colleges, Deputaties en de ambtenaren die betrokken zijn bij de beoordeling van stedenbouwkundige vergunningsaanvragen, bevat trouwens richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, die geen betrekking hebben op effectieve beroepslandbouwbedrijven en bevat een nadere interpretatie en praktische invulling van de voormelde bepalingen van het KB Gewestplannen. De aanvraag is volledig conform met de principes van deze Omzendbrief.

Gelet op de verenigbaarheid van de aanvraag met de Omzendbrief en de goede ruimtelijke ordening, kan de aanvraag worden ingewilligd.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

...

De verzoekende partijen repliceren:

" ...

De verzoekende partijen verwijten de Deputatie geenszins om de omzendbrief te hebben geschonden. Zij verwijten de Deputatie juist om toepassing te hebben gemaakt van de omzendbrief om een afwijking toe te kennen op het gewestplan.

In haar verweer erkent de Deputatie uitdrukkelijk dat zij van mening was dat het gebouw geen betrekking had op beroepslandbouw. Bijgevolg is de aanvraag in strijd met het gewestplan, waardoor de Deputatie ertoe genoodzaakt was de vergunning te weigeren.

Uw Raad heeft reeds in die zin geoordeeld in de arresten nr. A/2012/0433 van 24 oktober 2012, nr. A/2011/0051 van 20 april 2011 en A/2012/0402 van 10 oktober 2012.

Dat de aanvraag zou kaderen in een beroepsactiviteit als paardenfokker is, voor zover dit al bewezen zou worden, niet relevant gelet op het feit dat de Deputatie hier geen rekening mee heeft gehouden.

Het middel is gegrond.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat het aangevraagde, met name een 'tijdelijke paardenstal', volgens het gewestplan 'Leuven' gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (vervolgens: Inrichtingsbesluit) bepaalt onder meer:

“ ...

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin.

Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

...”

Voor de toepassing van artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit moet het vergunningverlenende bestuursorgaan nagaan of het uit stedenbouwkundig oogpunt wel om een werkelijk landbouwbedrijf gaat, met andere woorden of er in redelijkheid kan worden aangenomen dat het betrokken bouwwerk wel degelijk een landbouwbestemming heeft.

2.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij uitdrukkelijk dat de aanvraag geen betrekking heeft op beroepslandbouwactiviteit, waarna de verwerende partij de aanvraag toetst aan de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002 'Richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven'.

Ministeriële omzendbrieven gericht aan de vergunningverlenende bestuursorganen die richtsnoeren voor de interpretatie en de toepassing van de bestaande wetten en verordeningen bevatten, zoals in dit geval de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002, hebben geen enkel verordenend karakter en kunnen geen regels toevoegen aan de bestaande regelgeving, noch van de bestaande regelgeving afwijken.

Voor de betrokken aanvraag, die volgens de eigen overwegingen van de verwerende partij los staat van enige beroepslandbouwactiviteit, en derhalve in strijd is met de geldende verordenende gewestplanvoorschriften, kan geen stedenbouwkundige vergunning verleend worden op grond van niet verordenende richtlijnen in de vermelde omzendbrief.

3.

De argumentatie van de tussenkomende partij dat het aangevraagde in functie staat van "zuivere beroepslandbouw – paardenactiviteiten" en een handeling betreft met beperkte impact gericht op sociaal cultureel of recreatief medegebruik, valt buiten het debat van het onderzoek van de wettigheid van de bestreden beslissing die, wat betreft de beoordeling van de verenigbaarheid met de gewestplanbestemming, uitdrukkelijk en enkel steunt op het voldoen aan de richtlijnen van de vermelde omzendbrief.

Het middel is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Robin VAN CAMPEN is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 4 oktober 2012, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een paardenstalling met bijhorende voeder- en opslagruimte op een perceel gelegen te 3140 Keerbergen, Dijlestraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 408B en 409.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Ilke VAN BUGGENHOUT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Ilke VAN BUGGENHOUT

Nathalie DE CLERCQ